

Kristian Thulesen Dahls årsmødetale, 28. november 2020

Kære alle sammen. Hjertelig velkommen til Dansk Folkepartis årsmøde. Både Jer der er samlet i Aalborg, Jer der er i Silkeborg, Jer der er i Ringsted, Jer der er i København og Jer, der sidder her i Odeon i Odense. Vi er spredt på 5 lokationer i Danmark, men alligevel samlet til årsmøde. Det har jeg glædet mig til – tak for at I er med.

Vi er her, fordi vi kæmper for Danmark. Har gjort det de sidste 25 år og ruster os til at gøre det de næste 25 år også.

Vi kæmper for Danmark. Det Danmark som vi er vokset op i. Som vi har overtaget fra vores forældre, bedsteforældre, oldeforældre. Det land vi hørte om, da vi sad på skødet som barn og fik læst højt. Det land som er umuligt helt at sætte ord på. Som vi bare har med i hjertet. De lyse nætter. Efterårsblæsten. Skovens mange farver. Gåturene ved Vesterhavet. Kornmarken lige før høsten. Børnene, der leger på vejen i parcelhuskvarteret. Familien samlet til barnedåb og konfirmation. Øl over hækken. Jordbær og frikadeller.

Men også frihed og fællesskab. Tryghed og tillid. Sammenhængskraft og folkestyre. Hvor mænd og kvinder er lige meget værd. Hvor vi har en fælles historie, fælles kultur, fælles traditioner – fælles værdier. Hvor vi er rundet af den samme muld. Har rod i den kristne kulturarv.

”I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme. Der har jeg ROD, derfra min verden går.”

Et land hvor ”få har for meget og færre for lidt”, som Grundtvig skriver. Hvor vi kerer os om hinanden. Hvor fællesskabet hjælper dem, der har brug for en kærlig hånd.

Hvor børnene trives. Går glade i skole og møder et uddannelsessystem, der gør klogere. Ruster til den verden, man møder som voksen. Sikrer at alle børn – uanset baggrund – får chancen.

Hvor vi er trygge ved at sende vores børn afsted. Trygge ved at lade dem færdes på gader og stræder – også i nattelivet, når de er blevet lidt ældre. Hvor politiet kommer, når vi har brug for det. Hvor man ikke skal være nervøs for, om der er arbejde at få. Hvor vi nemlig påskønner, at der er landsmænd, der etablerer virksomhed. At der er iværksættere – innovative – folk, som udvikler og producerer.

Hvor der er balance i vort land. Så det er lige så nemt at leve og arbejde, uddanne sig og drive virksomhed i vest som i øst. I Nord som i syd.

Hvor vi har et sundhedsvæsen i verdensklasse. Tæt på borgerne. Hvor man ikke behøver frygte at blive gammel. For hjælpen og omsorgen er der, når vi ikke længere kan klare os selv.

Det er dét Danmark, vi ønsker os. Det Danmark vi skal kæmpe for. Dét Danmark som vi gerne vil overlevere til vores børn og børnebørn.

Et Danmark, vi også kan genkende om 25 år. 50 år. 100 år. Danskernes hjem. Denne lille plet på jorden, som generation på generation har formet før os. Og som ikke må blive løbet over

ende af folk fra andre dele af verden. Hvor vores værdier gælder. ALLE steder i landet. Hvor vi ikke har ladet indvandrere ændre vort land til ukendelighed.

Der var engang, da politikere fra de andre partier forlod folketingsalen, fordi de ikke ville høre på os. Det ville danskerne derimod gerne – og måske derfor nu også mange af de andre partier. Det skal vi ikke være kede af. Det skal vi være stolte af. Men havde vi ikke kæmpet kampen, dengang de andre svigtede, havde Danmark stået et langt værre sted, end vi gør. Så havde Danmark og Sverige lignet hinanden. For godt nok har vi store problemer med indvandrere – parallelsamfund – kriminalitet. Men det er stadig intet at regne i forhold til de problemer, de står med i Sverige.

Så hvis ikke det var for coronaen, skulle I give hinanden et klap på skulderen. Både for alt det I har været med til at sikre for vort land, men også for at gøre os klar til de næste kampe. For vi er slet ikke færdige med arbejdet endnu.

Her kommer 8 vigtige mål for os. Som skal gøre, at vores drømme om vores Danmark kommer lidt tættere på virkeligheden!

1. Vi skal værdsætte den gode gamle kernefamilie med mor, far og børn.
2. Det skal være trygt og sikkert at være ung og vokse op i Danmark.
3. Vi skal have et retssamfund, med et synligt politi og straffe, der afskrækker.
4. Man skal kunne uddanne sig og arbejde, skabe et godt liv i

HELE Danmark.

5. Hvor man trygt kan blive gammel.

6. Hvor vi sikrer vores værdier. Vores kultur der bygger på den kristne arv.

7. Et selvstændigt land hvor danskerne bestemmer. Ikke bureaukrater i Bruxelles.

8. Hvor vi som noget selvfølgeligt tager hånd om miljøet og klimaet.

Lad mig tage dem en af gangen:

Første mål. Vi skal værdsætte den gode gamle kernefamilie med mor, far og børn.

Selvfølgelig kan folk leve på mange forskellige måder. Det skal vi respektere fuldt ud. Det er slet ikke det, det her handler om. Men derfor kan vi godt anerkende, at det som de fleste stræber efter – er en familie med mor, far og børn. At denne familiesammenhæng udgør en fundamental byggesten i vort samfund.

Familien, der er rammen om det meste af vores tilværelse. Der hvor man er tryk. Kan være sig selv. Der hvor børnene vokser op og kan spejle sig i forældre- og bedsteforældregenerationen.

Det er ikke altid, at drømmen holder. At familierne splittes. Der er alt for mange familier, der må kapitulere. Der ikke kan få enderne til at nå sammen.

Derfor skal vi også gøre, hvad vi kan, for at skabe de bedste rammer for familien. Vi skal give familierne mere frihed til selv at

bestemme, hvordan de vil indrette deres tilværelse. Så der er tid og plads til netop at være familie. Det skal simpelthen være lettere for de nye børnefamilier at få hverdagen til at hænge sammen.

Det kan vi bl.a. gøre ved at sikre et mere frit valg i forhold til, om man i perioder ønsker at passe de små selv. I stedet for at institutionen altid er det eneste mulige valg. Vi vil gøre det til en reel mulighed, at man kan passe de små selv. Men i dag er det hovedsageligt kun en mulighed, hvis den ene forældre har et meget vellønnet job. Ved at tilbyde et tilskud på dagpengeniveau til den ene forældre, der passer de små hjemme, vil vi sikre, at det er en reel mulighed for alle.

De bedste rammer for børnefamilien betyder også, at det er forældrene, der skal bestemme, hvordan barselsperioden skal fordeles mellem far og mor. Det skal hverken Christiansborg eller EU blande sig i.

2. For det andet. Det skal være trygt og sikkert at vokse op i Danmark.

Det er det desværre ikke alle steder. Der er dukket et nyt modbydeligt fænomen op i vores land. Dominansvold bliver det kaldt. Hvor folk – ofte unge – overfaldes. Men hvor volden i sig selv ikke er nok for gerningsmændene. Hvor ofrene skal ydmyges. Fornedres. Hvor overfaldet optages og offeret ikke alene udsættes for den fysiske overlast, men også efterfølgende må leve med at blive udstillet på de sociale medier.

Det er altså helt galt. Vi skal ikke finde os i det. En syg kultur. Drengene, der bliver spyttet i ansigtet og tvunget til at kysse en gerningsmands sko.

Oftentimes har overfaldene et racistisk tilsnit. Hvor det er indvandrerdrengene, der udøver dominansvolden imod danske drenge. Danske børn og unge, der ikke trygt kan gå ud – ikke kan gå i fred – uden truslen om vold og chikane fra indvandrerbøller. Det går slet ikke! Og når det går helt galt – når det handler om seksuelle overgreb og voldtægter, er vi ovre i noget af det mest modbydelige og forkastelige, der findes.

Derfor skal vi have langt strengere straffe for denne type af vold. Og det skal give markant øget straf, når gerningsmanden filmer sit offer. Racistisk dominansvold skal behandles som en hadforbrydelse. Vi ønsker en minimumsstraf på fem års ubetinget fængsel. Og hvis gerningsmanden ikke er dansk statsborger, skal det medføre udvisning. Ud af vagten.

Vi skal simpelthen vise, at vi mener det alvorligt!

3. Vi skal have et retssamfund med et synligt politi og straffe, der afskrækker.

Det kræver selvsagt også, at der er politi i nærheden, når der er brug for det. Sådan skal det være i vores Danmark.

Vi har grundlæggende et rigtig godt politi i dag. Gode solide folk, som hver dag gør en brav indsats. Men de mangler ressourcer.

Tid. Kolleger. Og måske en ledelse, der i højere grad anerkender, hvad der er vigtigt for danskerne.

Mange danskere har mistet tilliden til, at politiet kommer, når vi har brug for det. Det dur ikke! Alt for mange indbrud efterforskes slet ikke. 95 ud af 100 opklares aldrig. Butiksejere undlader nu ofte helt at anmelde tyverier i deres butik.

Det dur selvfølgelig ikke. Der skal være tillid til, at politiet er der for os.

Politiet skal håndtere mange opgaver. Lige fra synlighed der virker præventivt, tilstedeværelse når der er kriminalitet som indbrud til hurtig og hård indgriben overfor den tidligere nævnte dominansvold, men også bandekrige i rocker- og narkomiljøet.

Så der er rigeligt at se til. Vores dygtige politi er presset. Derfor skal de forhandlinger om politiets vilkår, der stadig er i gang, ende med flere ressourcer til politiet. Flere betjente. Som kan være tættere på borgerne. Det er det, som vi kæmper for.

Vi ønsker 300 flere uddannet om året de næste fire år. Det dobbelte af hvad regeringen ønsker.

Ligesom vi ønsker at holde fast i dem vi har. I stedet for som Socialdemokratiet foreslår, at nedlægge det ridende politi, som vi ellers fik indført for få år siden efter mange års kamp. Det ridende politi er perfekt ved store forsamlinger. Både på de store handelsstrøg men også ved fodboldkampe og lignende. Hvorfor nedlægge det?

Vi drømmer om et land med retfærdighed. Med straffe der virker. Jeg nævnte tidligere vores ønske om hårdere straf ved dominansvold. Men jeg vil også nævne vanvidsbilisme som et eksempel.

Bilister, der spreder frygt og rædsel ved at køre vildt stærkt. Alt for ofte med forfærdelige konsekvenser. Liv der knuses af vanvid bag rattet. Ofte er bilisten en ung med indvandrerbaggrund. Ofte nogle der allerede er kendt af politiet. Og ofte med korte straffe.

En der med 154 kilometer i timen fræser igennem en mindre by. Med alkohol i blodet. Tre mister livet. Straffen? 3 års fængsel. Er det retfærdigt?

Jeg synes ikke.

Regeringen vil så hæve straffen med 50 procent i de værste sager. Men er det nok til for alvor at fortælle disse unge, at de skal holde sig fra vanvidsbilisme? Jeg tror det ikke. Derimod tror jeg, at vi skal indføre minimumsstraffe på eksempelvis 6 år for vanvidskørsel. Så vi gør det klart for disse unge, at det nu er slut med deres hærgen på vejene.

Og som noget selvfølgelig skal bilerne konfiskeres. Og igen: Hvis gerningsmanden ikke er dansk statsborger, så er det udvisning, der gælder!

4. Man skal kunne uddanne sig, skabe et godt liv – i HELE Danmark.

I det Danmark, vi drømmer om, kan man leve et godt liv i HELE Danmark. Et land i balance. Hvor unge ikke behøver tro, at man skal skynde sig ind til de største byer for at have chancen for et godt liv.

Hvor det er muligt at drive virksomhed – også når det handler om at skaffe finansiering. Hvor unge kan få uddannelse – uden at behøve rejse til en af de 4 største byer. Hvor man roligt kan købe hus, fordi man ved, at området har en fremtid og man derfor kan sælge sit hus igen.

Vi skal vedblivende fortælle hinanden om, at det gode liv også er udenfor storbyerne.

Det gode liv i storbyen er jo netop ikke, at der kommer stadig flere til! Storbyer rundt i verden har fået nok og forsøger på forskellig vis at stoppe tilflytningen. Det bliver simpelthen for mange mennesker på for lidt plads. Derfor er det i alles interesse at sikre en balance i vort land, der gør, at det gode liv kan leves overalt.

Det kræver ændringer! Reglerne for realkredit og banker skal sikre, at der er mulighed for finansiering. Også udenfor byerne. Uddannelsessteder skal være placeret geografisk godt fordelt i landet, så vores unge kan få uddannelse tæt på, hvor de vokser op. Der skal være god infrastruktur – både i forhold til veje og kollektiv trafik – men også med hurtige hastigheder på nettet. Hvorfor det er tudetosset, at regeringen har lagt op til at afskaffe bredbåndspuljen.

Vi skal sikre dansk detailhandel. Den er truet, som aldrig før. Både generelt af nye handelsmønstre men også af en fremtid med en multinational gigant som Amazon, som i løbet af få år vil gøre sit indtog og risikere at udkonkurrere mange af de butikker, som vi kender i dag.

En gigant som Amazon, som typisk ikke betaler dansk skat. Kan underbyde danske handlende, som også har udgifter til lokaler og ansatte. Som kan opnå en monopol-lignende status og dermed sætte priserne, som de vil.

Nej. Vi skal sikre danske butikker fair vilkår. Fair konkurrence. Ellers kan vi godt vinke fordel til levende og spændende danske provinsbyer.

5. I vores Danmark er det trygt at blive gammel.

I det Danmark, jeg ønsker mig, skal man ikke frygte, om hjælpen og omsorgen er der, når man får behov.

Især under den første fase af corona-nedlukningen i foråret så vi, at ældre blev svigtet. At der simpelthen ikke var den fornødne politiske opmærksomhed på den ensomhed, der spredte sig. Mange ældre sad alene i reel isolation uden den sædvanlige kontakt til deres kære. Jeg talte med mange – specielt pårørende – som ellers med god grund forsøgte at råbe op.

Hjerteskrærende beretninger. Demente, der ikke forstod, hvad der skete og som troede, at deres pårørende havde svigtet dem. Det var som om, man låste døren til plejehjemmet og smed nøglen væk. Selvfølgelig for at undgå at ældre – folk i risiko – fik corona – men også med tragiske oplevelser til følge. Det må ikke ske igen!

Nu står vi foran julen. Stadig med corona i vort samfund. Så vi skal tage forholdsregler, men vi skal også huske, at for nogle af dem, der bor på plejehjem, kan det være deres sidste jul. Derfor skal der findes en bedre balance. Sættes mere ind for at sikre menneskelige hensyn. Varme og næstekærlighed. Alle i ældreplejen må strække sig til det yderste, så ingen kommer til at gå en jul igennem i ensomhed og i følelsen af svigt.

Vi skal løse opgaven! Og ligesom staten holder regionerne skadesløse for ekstraomkostninger som følge af corona, skal vi også sikre, at staten gør det overfor kommunerne. Og her skal ekstraomkostninger som følge af tiltag for at sikre vores ældre udsatte, tælles med!

I det hele taget skal der gøres mere på ældreområdet i fremtiden. Vi har eksempelvis slet ikke plejehjemspladser nok. Ifølge Ældresagen kommer vi til at mangle 25.000 plejeboliger de næste 10 år. Allerede i dag må der ofte siges nej til et ønske om en plads – for der mangler pladser.

De fleste vil gerne have hjælp til at blive i deres egen bolig så længe som muligt. Men når behovet så opstår, skal muligheden for en plejebolig være til stede.

Vi ønsker simpelthen en garanti for en plejehjemsplads for ældre over 80 år. Hvis man i den alder føler, man kun er tryk ved at bo i en plejebolig, skal man have ret til det.

Vi ønsker også minimumsstandarder i ældreplejen. Så der overalt i landet sikres en bund under eksempelvis antallet af ansatte. Ligesom man i disse år indfører det for børnepasning. Det er jo

godt, hvis børnene sikres bedre vilkår, men risikoen er, at hvis vi ikke samtidig indfører minimumsstandarder i ældreplejen, føres der ressourcer og ansatte fra ældreplejen og til børneområdet. Og vi skal jo ikke hjælpe børnene ved at svigte deres bedsteforældre! Vi må og skal løse begge opgaver samtidig!

Og vi skal sikre ældre en værdig økonomi. Vi har fået ændret reglerne om modregning, der har givet mange pensionister lidt mere mellem hænderne. Vi har fået fjernet ordningen med satspuljen, der år for år tog fra pensionisternes lommer.

Tidligere fik vi indført ældrechecken og har løbende fået den forbedret. Og nu foreslår vi at gøre ældrechecken skattefri. Ligesom børnechecken er det i forvejen. Det vil sikre, at mange af de ældre, som ikke har meget at rutte med, får lidt ekstra frihed.

Og vi vil fortsætte kampen for, at de pensionister, som har ønsket og kræfterne til at fortsætte på arbejdsmarkedet, får mere ud af det.

6. Vi skal sikre vores værdier. Sikre et land for de kommende generationer, der er dansk. Det er drømmen.

For Danmark er under forandring. Befolknings sammensætningen ændres. Der bliver flere og flere med muslimsk baggrund og det betyder, at Danmark ændrer sig. Det dur ikke. Det skal vi have stoppet.

Hvis vi bare lader stå til, viser fremskrivninger, at folk med muslimsk baggrund om 30 år udgør 16 procent af befolkningen.

Mere end en fordobling af i dag. Og det er endda efter, at vi har fået antallet, der søger til Danmark markant ned. Havde vi ikke fået det, havde vi set ud som Sverige, hvor fremskrivningen viser, at der er tale om cirka dobbelt-op i forhold til Danmark. Av av....

Men selv om vi således står med et markant bedre udgangspunkt, er der grund til fortsat at advare om fremtidsudsigterne.

Derfor ønsker vi et fuldt asylstop. Så det ikke giver ret til asyl at vandre igennem 6-7 sikre lande, for så til sidst at komme til Danmark og søge asyl. Kommer man fra et sikkert land, er man migrant og kan afvises. Skal afvises.

Og så skal vi have vendt udviklingen på hovedet. Så flere der tidligere er kommet til Danmark, vender hjem igen. Vi skal have gang i hjemsendelsespolitikken. Den sidste finanslov vi lavede – for 2019 – indeholdte den nyskabelse. En hjemsendelsesstrategi. Vi sikrede rammerne, men det er den daglige politik, der skal sikre indholdet. At der rent faktisk sker hjemsendelser. Og her har den socialdemokratiske regering desværre svigtet.

De siger ofte de rigtige ting, men der sker uendeligt lidt. Tværtimod har de lavet aftaler med deres parlamentariske grundlag, der går stik imod muligheden for hjemsendelser.

Og når det handler om at få dem på tålt ophold sendt ud af landet, havde regeringen travlt med at stoppe vores projekt med øen Lindholm, men siden er intet sket. Halvandet år spildt. Så nu går de storgrinende rundt og gør stort set, hvad der passer dem. Det er simpelthen en hån overfor danskerne.

Vi skal sige fra. Vi skal bekæmpe den snigende islamisering af vort land. Vi skal sige stop for krav om religiøs særbehandling. Hvor det handler om, at svinekødet skal ud af kantinen. At piger og drenge skal opdeles. At klassen i folkeskolen ikke længere skal besøge kirken i december af hensyn til muslimske børn. Vi skal stoppe udbredelsen af moskeer, bønnekald i det offentlige rum. Vi skal sætte nye betingelser for at blive danske statsborgere. Vi skal kunne fravælge halalslugtede produkter. Der er nok at tage fat på.

Danmark er et kristent land. Vores samfund er rundet af den kristne kulturarv. Danmark skal være dansk – også om 30, 50 og 100 år. Derfor blæser vi til kamp imod den snigende islamisering.

Vi har netop lanceret en stort nyt udspil med en lang række konkrete punkter. For danske værdier. Imod islamisering. Det er en kulturkamp, vi står midt i. En kamp vi SKAL vinde for at sikre det Danmark, vi drømmer om for de kommende generationer.

Allerede nu er eksperter ude og dømme vores forslag konventionsstridige. Ak ja. Det har vi vist hørt mange gange før.

Dette net af ansigtsløse internationale jurister og bureaukrater, der vil bestemme, hvad vi må og ikke må i vort eget land. Som et edderkoppennet der ikke rigtig kan ses – som vi ikke har ønsket – men som lægger begrænsninger for vores muligheder.

Hvor magten tages fra Folketinget. Hvor ilten suges ud af vort demokrati. Det dur ikke! Vi skal sikre selvbestemmelsen, så vi kan sætte kursen for det Danmark, vi ønsker os. Danskerne skal bestemme udviklingen i Danmark! Så enkelt er det!

7. Men skal vi det, skal vi også som punkt 7 gøre os fri af EU's omklamring. Vi skal have et opgør med EU. Et EU der mere og mere griber ind i vores hverdag.

Har I tænkt på, at hver gang der er en krise – nu corona – er EU's svar: Mere EU!

Føderalisterne bruger enhver anledning til at bilde os ind, at ethvert problem bedst løses ved at overlade det til folk langt væk. Som taler andre sprog. Og som vedtager tingene i fora, hvor almindelige mennesker er koblet helt af. Ny form for enevælde.

Omvendt med nationalstaterne. Hvor demokrati og folkestyre fungerer. Hvor man kan tale direkte med hinanden. Tage opgørene om de politiske tiltag så almindelige mennesker også kan blande sig. Som vi lige har set med mink-skandalen, hvor tusindvis af folk fra landbruget har fortalt om deres syn på regeringens lovbrud.

Selvfølgelig skal vi samarbejde med andre lande. Vi skal handle med andre lande. Vi skal løse klimaudfordringerne i et samarbejde med andre lande. Men der er afgørende forskel på det og så lade nationalstaten afløse af et overstatsligt foretagende, som så træffer beslutningerne udenom folket. Det skal vi sige fra overfor!

Vi skal sikre, at danskerne er herre i eget hus. Derfor er vores drøm, at vi kommer ud af EU og får en anden tilknytning end i dag.

8. Det Danmark jeg drømmer om er også et smukt land. Hvor vi passer på vort land. Mark og eng. Skov og strand. Tager vare på arven fra vores forfædre.

Der er nogle, der forsøger at sætte et modsætningsforhold op mellem eksempelvis landbrug og at passe på vores miljø. Det er et falsk modsætningsforhold. De der lever af landbrug, er oftest dem, der er tættest på naturen. De ønsker om nogen, at produktion og miljø går hånd i hånd. De udledninger af urensset spildevand vi har set fra de store byer, kan måske sætte debatten lidt i perspektiv.

I vores bedsteforældre-generation var det en selvfølge, at man brugte alt på grisen, når den blev slagtet. Og næste dags menu var ofte baseret på rester fra dagen før. Det er ikke fra landet, at vi har fået begrebet madspild. Så lad være med at lave den falske præmis om, at de uddannede folk fra byen vil miljø og klima, mens de uuddannede folk fra provinsen ikke har forstået, hvad det handler om. Den holder ikke!

Lad os i stedet komme i gang med de rigtige løsninger.

Lad os få ryddet op i vores såkaldte generationsforureninger. Høfde 42 på Harboøre Tange. Kærgård Klitplantage, hvor der for år tilbage blev dumpet hundredtusindvis af kubikmeter spildevand fra det tidligere Grindstedværket. Colstrupgrunden i Nordsjælland. Himmark Strand på Nordals, hvor Danfoss – med myndighedernes godkendelse – dumpede store mængder affald og spildevand. Der er nok at tage fat på!

Og i stedet for at sige at vi ikke må spise kød – som regeringen pludselig begyndte med i forhold til de offentlige kantiner, så lad os forske i mere klimavenlig produktion. Løsningen i en verden hvor mennesker efterspørger kød, er ikke at droppe det i Danmark, men lave en mere miljøvenlig produktion.

Og lad os tage de nødvendige skridt med realisme og omtanke. Så vi ikke for at spare CO2-udledning i Danmark nedlægger arbejdspladser, som så genopstår i andre lande. Med den følge at klimaet i bedste fald ikke har fået det bedre, men måske direkte har fået det værre.

Der er så meget på spil i klimadebatten. Faren er, at følelser får lov at styre. At fornuften sættes ud af spil. Virksomhederne er helt parate til at samarbejde her. Det skal vi som politikere sige tak for og så finde løsninger i fællesskab. Så vi sikrer danskernes arbejdspladser – sikrer dem med små indtægter, at de ikke bliver taberne, når nye CO2-afgifterne bliver rullet ud. Der er nok at tage fat på!

Disse 8 punkter jeg her har nævnt, bliver omdrejningspunkt for Dansk Folkepartis politiske kamp de kommende år. Selvfølgelig er der også mange andre vigtige spørgsmål, men jeg har her oplistet en række af dem, som vi i særlig grad vil sætte fokus på. Simpelthen fordi de er afgørende for, om den drøm, vi har for Danmark, kan opfyldes.

I år er det 25 år siden, vi stiftede Dansk Folkeparti. Mange har hjulpet undervejs. Også mange som desværre ikke er her mere. Ole Donner, Mogens Camre, Jesper Langballe. Ole Hasselbalch er blot nogle af de gode folk. Og så Poul Nødgaard.

Poul som var blandt os fire folketingsmedlemmer, som 6. oktober 1995 stiftede Dansk Folkeparti. Gode gamle Poul som stillede sin kassekredit til rådighed for, at vi overhovedet kunne finansiere partiets start. Poul som altid søgte løsninger og som med sit glade positive væsen skabte god stemning overalt, hvor han var. Som når han knyttede hænderne foran sig og sagde: "Livet er en gave"! Så måtte man bare overgive sig!

Talrige er de gange, jeg tilbragte københavneraftenerne sammen med Poul i hans lejlighed og blev det sent, kunne jeg altid overnatte på sofaen. Så stod Poul klar tidligt næste morgen med morgenkaffe og ostemadder, mens han selv som en hvirvelvind skyndte sig over på kontoret for at gøre alt klar til morgenens gruppemøde.

Poul var i sandhed en ener. En vi savner i dag. Men vi savner ham, fordi han indeholdt så meget godt. Så meget vi holdt af. Lad os sammen mindes Poul. (Video)

Pouls enke Hanne og datter Karin er her i dag. Vil I komme herop. Vi skal nemlig i dag i forbindelse med vores 25-års-jubilæum præsentere et nyt portræt af Poul, som fremover skal hænge i

vores gruppeværelse på Christiansborg. Det glæder vi os meget til.

Kunstneren Michael Melbye har malet portrættet. Melbye er en særdeles dygtig portrætmaler og sagde glædeligvis ja til opgaven, selvom det var en udfordring af de større – nu da han ikke selv kunne møde Poul.

Lad os lige høre hvad Melbye selv siger om udfordringen. (video med Melbye).

Og lad os så se portrættet 😊 (portrættet præsenteres)

Nu er det en glæde for mig at kunne give ordet til Karin.

OG HEREFTER PAUSE